



форма твърдѣ ясно напомнюва формѣ-тъ на угасналы-тъ вѣлканы връхъ земнѣтъ повърхность; сичката разлика е само въ това, че кратеритѣ на земнитѣ вѣлканы никога нѣмѣтъ такыва голѣмы размѣры, каквыто имѣтъ кратеритѣ на луннитѣ горы. Тѣй кратерѣтъ на луннѣтъ горѣ Тихо-Браге има 85 вѣрста въ днаметрѣтъ; кратерѣтъ на другѣ еднѣ горѣ Архимедъ е 80 вѣрста, тогава когато връхъ земнѣтъ днаметрѣтъ на най голѣмый кратерѣ на угасналы вѣлканѣ връхъ островъ Цейлонъ е — само 65 вѣрсты; а кратеритѣ на дѣйствующитѣ вѣлканы имѣтъ много по малкы размѣры; тѣй днаметрѣтъ на кратерѣтъ на Етнѣ е по малкъ $1\frac{1}{2}$ вѣрстѣ; кратерѣтъ на Везувий — само 30 сажены.

Освѣтъ горѣтъ връхъ повърхностьѣ на луннѣтъ ся забелѣвѣтъ голѣмы пятна, по малко свѣтлывы, отъ колкото другитѣ часты на лунный дискъ. Тѣзи часты на луннѣтъ повърхность, кон по лошо отъ другитѣ отразѣвѣтъ слънчовитѣ лѣчы, почти сѣвсѣмъ нѣмѣтъ горы. Гевелый гы нарѣкѣлъ морета, и макаръ това название и да е невѣрно, защото връхъ повърхностьѣ на луннѣтъ, какъто ще видимъ, сѣвсѣмъ нѣма водѣ, нѣ названието морета ся е запазило за тяхъ и до сега. Сичкитѣ наблюдения показѣтъ, че на луннѣтъ нѣма атмосферѣ, сир. газообразна ципа, прилична на онаѣ, кон забикаля земнѣтъ. Тѣй присѣтствието на атмосферѣ връхъ луннѣтъ трябаше да произвожда връхъ повърхностьѣ ѣ явление кое да прилича на нашето претѣмняване, и отъ това, въ оныя случаи, когато луната има видъ на непълненъ кръгъ, преминуванието отъ освѣтенѣтъ часть къмъ тъмнѣтъ щѣше да ся извѣршава постѣпенно. Нѣ наблюде-